

Tekmovanje kovinarjev

Drugo delovno tekmovanje kovinarjev Slovenije bo letos v Ljubljani, in sicer od 15. do 17. junija v Titovih zavodih Lito-stroj, ki so tudi pokrovitelj tekmovanja. Tudi letošnje tekmovanje je republiški odbor sindikata delavcev kovinske industrije Slovenije pripravil z namenom, da bi opozorili na tisto človekovo dejavnost, kije temelj in predpogoj za življenje in razvoj sleherne družbe – na produktivnost in ustvarjalno delo.

Ze prvo delovno tekmovanje – bilo je lani v Novi Gorici – je pokazalo, da taka tekmovanja odpirajo široke možnosti proizvajalcem, da se seznanijo s sodobno organizacijo dela, tehnologijo in z dosežki na posameznih področjih in da izmenjajo izkušnje, spoznanja in dosežke na področju samoupravljanja. Poleg tega pa je pokazatelj nekaterih še neresenih, zlasti strokovnih, tehnoloških in drugih problemov. Izkušnje in spoznanja, pridobljena na takih srečanjih oziroma delovnih tekmovanjih, so prav gotovo dober kašipot za odpravljanje pomanjkljivosti, kar vse naj bi prispevalo k še večji, smotnejši in kvalitetnejši proizvodnji.

Na letošnjem republiškem

tekmovanju kovinarjev Slovenije se bodo pomerili varilci v štirih postopkih varjenja, orodjarji, strugarji, livarji in rezkarji, medtem ko bo tekmovanje brusilcev zaradi premajhnega števila prijav najverjetneje pozneje. Tekmovali bodo v praktičnem delu in odgovarjali na strokovna vprašanja s svojega delovnega področja in s področja samoupravljanja ter samoupravne organiziranosti. Zda potekajo območna oziroma občinska tekmovanja. Kot predvidevajo, se bo na republiškem tekmovanju pomerilo približno 250 delavcev.

PETER ŠTEFANIČ

Halo, tržna inšpekcija!

V zadnjem času je postala ena najbolj popularnih števil, telefonskih seveda, 322-061. To je številka ljubljanske inšpekcijske službe, ki vam med drugim pomaga, če se »zatakne« v trgovini, na servisu ali podobnih krajih, kjer se tudi sicer dovolj pogosto jezimo. Tokrat smo vam pripravili dva primera iz bogate prakse ljubljanske tržne inšpekcije.

Telefon popravi mešalec

Sredi januarja je občan pri ljubljanskem Merkurju kupil mešalec za beton. Ko ga je čez nekaj mesecev prvič pognal, je začel mešalec kar sam od sebe izmetavati nekakšno plastiko in podobne čudne stvari. Ker je mož želel graditi in ne proizvajati zamaškov, je seveda čudni mešalec reklamiral.

Pa se je nekaj pri reklamaciji zataknilo, skratka naš prijatelj je potoval na tržnemu inšpektorju. Ta pa nazaj. V trgovino. Pomočnik poslovođe sicer ni nič vedel o vsej stvari in je zaprosil tržnega inšpektorja, naj pošlje nezadovoljneža ponovno k njemu, pa bo vse v redu in prav. In tako je tudi bilo. Spor je bil rešen brez hudih besed, brez kazni, v zadovoljstvo občana.

Zarjaveli kuhalnik

Nekega spomladanskega dne se je pri tržnem inšpektorju zglasila občanka in se potožila, da ji v servisu Slobode iz Čačka niso hoteli zamenjati dveh grelnih plošč na električnem kuhalniku. Inšpektor je dvignil slušalko in povprašal v servisu. Pa ni bilo ravno tako, kot je prikazovala občanka. Kuhalnik je delal brezhibno, res pa sta bili obe grelni plošči zarjaveli. Pa ne zaradi kakšne napake, ampak zato, ker je bil kuhalnik nekoliko preveč zanemarjen. Se zgodi pač tudi tako, da za vse pa le niso krivi proizvajalci, prodajalci in serviserji, ampak tudi mi sami.

Marko Pirjevec

Šola kmalu bo zaprta...

... zato smo še pred koncem šolskega leta obiskali osnovni šoli Toneta Čufarja in Pru'e, da bi zvedeli, kako so zadovoljni z delom in kakšen uspeh pričakujejo. Številke kažejo (in to so na šolah že od nekdanje ocene), da se uspeh iz leta v leto izboljšuje. Za letos pričakujejo, da bo uspeh vsaj tak kot lani ali celo boljši, kar pomeni, da je lani na OŠ Toneta Čufarja uspešno izdelalo razred 99,36 odstotka učencev ali da so od 628 učencev ponavljali razred samo štirje.

Ni treba seči niti desetletje nazaj, ko se je število pozitivnih učencev gibalo okrog 70 odstotkov in so v primerjavi s temi uspehi zadnjih let zelo vzpodbudni. Zanimalo nas je predvsem to, kako so jih dosegli:

Rado Hlebec, ravnatelj OŠ Toneta Čufarja: Verjetno so k tako dobremu uspehu veliko pripomogli učitelji, ki so poleg tega, da so dobro strokovno usposobljeni, tudi dobri pedagogi, ki znajo učence pritegniti in jih motivirati za delo. Ves trud, ki so ga vložili v sodobne metode poučevanja, v nove oblike dela, se je bogato obrestoval. Tudi sodobni učni pripomočki in opremljeni prostori za delo so opravili svoje.

Pomemben delež podaljšanega bivanja

Naša šola je znana po tem, da so skoraj vsi učenci od prvega do četrtega razreda vključeni v podaljšano bivanje. Imamo 14 takih oddelkov od 1. do 6. razreda. Tu dobijo učenci poleg strokovne pomoči pri učenju in organiziranega preživljanja prostega časa tudi tople obroke hrane. Oddelke jutranjega varstva pa obiskuje več kot sto otrok. S tem gremo zelo na roke staršem, ki začnejo svoj delovni dan ob šestih zjutraj in jim prevzamemo skrb za otroke.

Koristno sodelovanje s starši

Jutranje varstvo je le ena od oblik sodelovanja z delovnimi organizacijami, v katerih so zaposleni starši naših otrok. Svet staršev, ki ima svojo delegacijo v svetu šole, daje koristne predloge pa tudi pripombe ter nam precej pomaga pri učno-vzgojnem delu. Po drugi strani pa tudi mi staršem velikokrat koristno svetujemo in pomagamo pri delu z otroki, in na predmetni stopnji tudi pri poklicnem usmerjanju.

Poklicno usmerjanje je odgovorna naloga

S poklicnim usmerjanjem se na šoli še posebej ukvarja psihologinja, ki sodeluje s skupnostjo za zaposlovanje, s poklicnimi svetovalci, socialnimi delavci, psihologi in starši. Pomembnosti svetovanja za poklic, za nadaljnje šolanje, skratka za življenje, pa se zavedamo prav vsi pedagogi na šoli. Zato učence usmerjamo v razne interesne dejavnosti, ki so na šoli ali pa izven nje. Ne bom našteval vseh krožkov, ki so na šoli, veliko naših otrok pa se še dodatno izobražuje v Pionirskem domu in v Pionirski knjižnici. Načrtno pa začnemo spremljati njihove interese in ugotavljati sposobnosti na predmetni stopnji, torej v petem razredu, tako da v osmem ra-

zredu lahko le še svetujemo tistim, ki se še morejo dokončno odločiti ali pa korigiramo tiste učence, ki se niso pravilno odločili glede na svoje sposobnosti. Učence seznanimo tudi z različnimi poklici, z načinom študija ter s potrebami po določenih poklicih.

O tem, kako se učenci vključujejo v delo šole, je pripovedoval Rok Orel, učenec 8. a razreda in predsednik šolske skupnosti učencev:

Šolska skupnost učencev vključuje po tri delegate iz vsake razredne skupnosti. Naša naloga je predvsem, da skrbimo za čimboljši uspeh vseh učencev, da si pridobimo trdno znanje in delovne navade. Po razredih se organiziramo tako, da pomagamo sošolcem, ki jim gre učenje nekoliko slabše. Na sestankih razredne skupnosti skušamo ugotoviti tudi vzroke, zakaj imajo učenci nezadostne ocene, kje so vzroki, da se težje učijo in jih skušamo skupaj odpraviti. Skupaj z mladinsko in pionirsko organizacijo pomagamo sestavljati program dela krožkov, pripravljamo kulturne prireditve, proslave, športne dneve in se vključujemo v razna tekmovanja.

Izdajamo tudi svoje šolsko glasilo Mladi plamen. Vodim uredniški odbor v katerem aktivno sodeluje okrog deset učencev, prispevkov pa je kar veliko, saj bi se vsak rad predstavil s svojim spisom ali pesmico.

OŠ Pru'e – čudovit kolektiv

Tako sta predstavila svojo šolo ravnatelj Bogomir Javornik in pomočnica ravnateljica Vida Bobera. Res je, da ubranost pri delu veliko pomeni in da jo je včasih težko doseči pa

Člani tiskarskega krožka OŠ Toneta Čufarja pri tiskanju glasila

s tem še ni rečeno, da na Pru-lah nimajo problemov. Radi bi razširili kuhinjo, jedilnico, predvsem pa knjižnico in čitalnico, prostore za kabinetni pouk in še marsikaj preuredili, saj njihova šola nosi letnico 1911. Šola obiskuje okrog 730 otrok in to samo v dopoldanski izmeni. Imajo tudi 12 oddelkov podaljšanega bivanja.

Ocene kažejo, da bo tudi letošnji uspeh precej visok, saj je bil že v tretji redovalni konferenci v nekaterih razredih sto odstoten.

Tovariš ravnatelj je še skromno dodal, da je za uspešno delo dobila šola letošnje občinsko priznanje OF, več o vsem pa so pripovedovali učenci: Aleš Torkar iz 3. a, Olja Krpovič in Miha Petrovič:

– Vsi na šoli samoupravljamo. V razredu imamo predsednika, tajnika in blagajnika razredne skupnosti. Ostali smo člani. Vsak drugi terek imamo sestanek, na katerem se pogovorimo, kako bomo delali. Med seboj si pomagamo pri učenju, imamo akcije za zbiranje papirja, kostanja, torbice za otroke iz Palestine. Doslej smo največ zbrali za gradnjo doma pionirjev v Dolenjskih Toplicah. Tekmujemo za srebrni znak pionirskih enot (obiskali smo tiskarno Podmornico in Gramozno jamo).

Naš pionirski odred Zlatorog ima svoj štab, ki se sestaja enkrat na teden. Tesno sodelujemo z mladinsko organizacijo na šoli, predvsem pa z borci v krajevni skupnosti in tudi z drugimi organizacijami. Nastopamo na proslavah, pomagamo slepemu človeku v naši krajevni skupnosti tako, da mu vsak dan prinašamo hrano.

Okolje je naše ogledalo

so poudarili mladi sogovorniki. S tem pa niso mislili samo na to, da je njihova šola v cvetju in zelenju na bregu Ljubljaniče ampak na to, da skrbijo za čistočo v šoli in okoli nje in če je potrebno tudi sami večkrat očistijo dvorišče in ulico.

Tekmujemo, sodelujemo, dobivamo priznanja...

Skoraj ni tekmovanja, ki se ga ne bi udeležili: Vesela šola, Vegova priznanja za najboljše računarje, prehodna zastavica za najboljšo šolsko hranilnico in še in še. Seveda pa pri tem ne smemo pozabiti na učenje: odličen uspeh na koncu vsakega šolskega leta prinese značko bratov Ribar. Tisti učenci, ki so odlični vseh osem let pa dobijo medaljo iz tega sklada.

Sonja Seljak